

Disputatio physiologica inauguralis quaedam de generatione complectens / Quam, annuente summo numine, ex auctoritate ... Nicolai Georgii Oosterdyk, Joann. Fil. ... pro gradu doctoratus ... eruditorum examini submittit Jacobus Eduardus Smith ... ad diem XV Julii MDCCLXXXVI.

Contributors

Smith, James Edward, 1759-1828.
Oosterdyk, Nicolai Georgii.
Rijksuniversiteit te Leiden.

Publication/Creation

Lugduni Batavorum : Apud Fratres Murray, 1786.

Persistent URL

<https://wellcomecollection.org/works/y9fekerq>

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

**wellcome
collection**

Wellcome Collection
183 Euston Road
London NW1 2BE UK
T +44 (0)20 7611 8722
E library@wellcomecollection.org
<https://wellcomecollection.org>

ACCESSION NUMBER

311090

PRESS MARK

SMITH, J. E.

D I S P U T A T I O
PHYSIOLOGICA

QUAEDAM

DE GENERATIONE
COMPLECTENS.

D E T R O I T

P R I N T E D

BY

DE GENEVA

COMPLETENS.

DISPUTATIO PHYSIOLOGICA
IN AUGURALIS.

QUAEDAM

DE GENERATIONE
COMPLECTENS.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

EX AUCTORITATE RECTORIS MAGNIFICI,

NICOLAI GEORGII OOSTERDYK,
JOANN. FIL.

MED. DOCT. MEDICINAE THEORETICAE ET PRACTICAE,
PROFESSORIS ORDINARIJ;

NEC NON

*Amplissimi SENATUS ACADEMICI Consensu,
& Nobilissimae FACULTATIS MEDICAE Decreto,*

PRO GRADU DOCTORATUS,

Summisque in MEDICINA Honoribus & Privilegiis
rite ac legitime consequendis,

Eruditorum examini submittit

JACOBUS EDUARDUS SMITH,

ANGLUS.

*Soc. Reg. Lond. nec non Med Edin. Socius, Soc. Nat.
Stud. Edin. Praefes annuus.*

Ad diem xv. Julii MDCCCLXXXVI H. L. Q. S.

LUGDUNI BATAVORUM,
APUD FRATRES MURRAY,

MDCCCLXXXVI.

SPECTANDIS VIRIS,
CONDISCIPULIS CARISSIMIS,
GULIELMOTHOMSON,

MED. BACCALAUREO,

EX AEDE CHRISTI ALUMNO, & PRAE-
LECTORI ANATOMICIS
IN ACAD. OXONIENSI;

SOC. REG. LOND. MED. ET NAT. STUD. EDIN. SOCIO:

N E C   N O N

ROBERTO BATTY,

E CORPORE CHIRURGORUM LONDINI

SOC. MED. ET NAT. STUD. EDIN. SOCIO:

Gratissimo functus munere,

*Tentamen hoc physicum (qua-
le quale sit) offert in
memoriam sui*

JACOBUS EDU^s. SMITH.

Digitized by the Internet Archive
in 2018 with funding from
Wellcome Library

<https://archive.org/details/b30375873>

P R A E F A T I O.

De materiâ pro dissertatione inaugu-
rali diu haerebam. Morbi sci-
licet alicujus historiam adumbra-
re vellem; non, ut saepe accidit, dissertatio-
nem ex auctoribus practicis vel theoreticis, si-
ne ullâ propriâ experienciâ, componere; sed
aliquid novi, quamvis fortasse levis, offerre de
morbi theoriâ vel medelâ: quaedam de catarrho
dicere, tum de aliis aliquibus phlogisticis, ut
dicuntur, morbis, in animo fuisse profiteor.
Quum vero systematum historiam pathologico-
rum, summamque illam obscuritatem quae scien-
tiam medicam jam inde a majoribus obumbra-
ret, animadvertissem, hujuscemodi disquisitio-

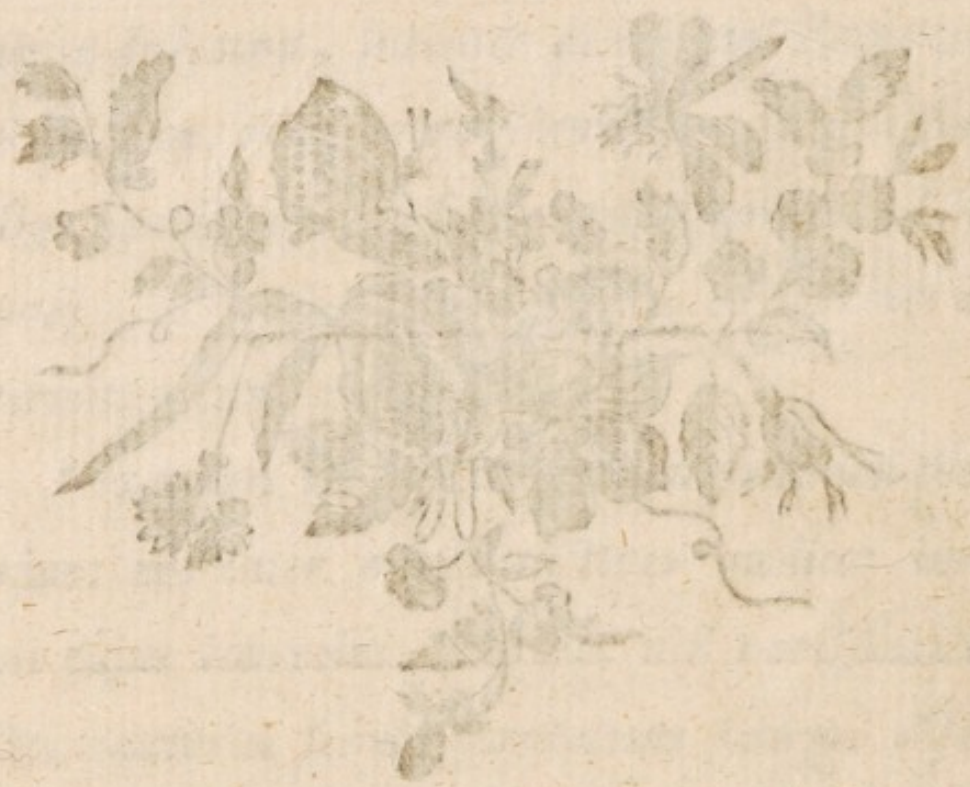
nes aggredi minime ausus sum. Nullum ardorem ad arcana astrologica, Hippocrate duce eruenda; neve ullum ad ineptias Galenicæ de frigidis & calidis, siccis humidisque amplectendas studium, in animo expertus sum. Nugas theoreticas, aeternæ optimi Sydenhami paginae dedecora, lubenter deleviſſem. Experientiam, non totam vero theoriam, illustrissimi Boerhaavii miratus sum; neque profecto Linnaeo „Hypothesin suam novam de febrium intermittentium causâ” invidi.

Vix magis me allexere recentissimorum theoriae: nec inter omnes auctores medicos inveni cujus laureolas optarem, nisi rarissimas illas e naturae sedulâ scrutatione fidâque observatione acquisitas. Sed haec canitiei ornamenta votis imperiti juvenis concedi vix sperarem. Quid igitur mihi restat? Conatus quidem sum de re generationis, prout omnibus aequaliter obscurâ, paucula quaedam hinc inde sumptâ
pro-

*proferre; ex quibus potius apparebit quantum
nescimus quam quantum scimus de mirabilibus
naturae in corpore viventi arcanis.*

Proferre; ex quibus potius apparebit quantum
noscinus quam quantum scimus de mirabilibus
naturae in corpore circuli arcibus.

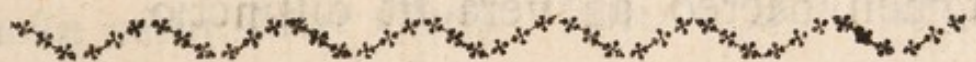

DISPUTATIO PHYSIOLOGICA

DE

GENERATIONE.

I.

Naturalia quae in tellure occurrunt plerumque in tria Naturae regna distribuuntur; Lapidum nempe, Vegetabile & Animale.

2.

Horum prius a duobus alteris facillime dignoscitur, organisationis vitaeque defectu.

A

La-

2 DISPUTATIO PHYSIOLOGICA

Lapides crescere feruntur. Accrescunt tamen solummodo ex materiae ab externo depositione, non ut Animalia vel Plantae nutrimenti ope, a vasis internis, magis vel minus compositis, ad omnem partem delati.

3.

Ab animalibus primo intuitu, vegetabilia facillime dijudicanda existimentur; anceps tamen haereo an vera sit distinctio.

„ Vegetabilia crescunt & vivunt. Animalia crescunt vivunt & sentiunt”, dixit Linnaeus in Philosophiâ Botanica. Sed quomodo novimus plantas prorsus sensu carere? Irritabilitati certissime obnoxia sunt, ut demonstrant Berberis, Apocyni, Syngenesiarumque variarum stamina, nec non Mimosaefolia. Motum spontaneum etiam plantis inesse suadent Parnassiae, Rutaeque impregnatio, Valisneriae phaenomenon stupendum. Argumentum etiam non mediocre sumendum est ex foliorum motu in Helysaro gyranti.

Vegetabilia loco motivitate gaudere vix dici potest; neque omnia quidem animalia. Exemplum praebent Taenia in intestinis fixa, Zoophyta varia saxis radicata, quae sine ullo voluntario motu in aeternum quiescerent, nisi aliquando haec undae, illam astrictio relaxatioque intestinorum, motatione, non suâ, uti cogerent.

Defectus ventriculi in plantis a quibusdam pro certissimo discrimine declaratur. Sed Taenia etiam ventriculo caret; aortam enim ex ore incipientem unice jactare docet Clariss. MONRO in Praelectionibus anatomicis.

4.

Vegetabilia, aequè ac Animalia, ope organorum quae sexualia vocamus propagantur.

In animalibus perfectioribus dictis, quadrupedibus nempe, avibusque, propagationem factam esse per generationem solam notissimum est. Ne-

4 DISPUTATIO PHYSIOLOGICA

que hoc minus certe in insectis, piscibus & forsitan amphibis, accidit. Pari ratione dicimus quod omnes plantae floribus sive organis generationis praeditae, horum ope propagantur. Et quoniam haec organa in omnibus vegetabilibus quae rite examinandi facultas concessa fuit, reperimus, ex analogia colligimus, omnia vegetabilia sexuali generatione propagari.

5.

Omnia fere Vegetabilia alio etiam modo sese propagandi gaudent, gemmis nempe e radice vel caule ortis, quae casu vel arte a caudice parente separatae, novam formant plantam, progressu temporis generationi aptam.

6.

Quaedam animalia e vermium ordine eodem modo propagantur. **E** corpore parentis, gemmae undique oriuntur, sponteque
ex

ex illo discedunt, & perfecta fiunt animal-
cula.

7.

Cognitio generationis sexualis optime ex
observatione animalium majorum, nec non
plantarum floribus felicioribus praeditarum
petenda.

8.

In utrisque bina sunt organa quae hoc
officio funguntur, quorum differentia sexus
differentiam constituunt.

9.

Faeminei sexus organa intus in se foveant
prolis rudimenta, adhuc inanimata; Mascu-
li autem materiem peculiarem producunt,
à vi cujus stimulantis & nutrienti vita & in-
crementum tenellis dantur embryonibus.

6 DISPUTATIO PHYSIOLOGICA

Vide Halleri Memoires sur la formation du coeur dans le Poulet, &c. „ Bonnet sur les Corps Organises, Spalanzani Experimenta, &c.

In Animalibus species hermaphroditica vix occurrit; & licet subinde in eodem individuo organa mascula & faeminea inveniantur, vix tamen per se $\pi\alpha\iota\delta\omicron\pi\omicron\iota\iota\alpha\upsilon$ conficere queant, sine amatore hermaphrodito.

Exemplum fiunt Helices plures vulgares; sed aliter in Aphidibus se res habet.

Vide Bonnet sur les Corps Organises.

II.

Vegetabilia e contrario plerumque hermaphrodita sunt. Organa eorum mascula, quae stamina antherifera dicuntur, plerumque in eodem flore una cum organis foemineis (pistil-

stillis) collocantur; pistilla autem in suo flore conclusa, pollen (sive farina faecundans) ex antheris emissum maxima ex parte faecundat. At non haec solum; nam per aëra pollen libere vagum, non illis omnino proprium dicatur.

In multis vegetabilibus stamina valde pistillis numero superant, ut in Capparide, Theâ &c.; nec ullum cum feminum numero rationem habent, ex gr. in Tiliâ, Mammeâ, &c. In aliis pistilla & femina longe staminibus numerosiora sunt, ut in Myosuro, ubi paucissima haec vix ad impregnationem tot faeminarum sufficere videntur.

12.

Animalium pauca monogama sunt, ut Homo; sed plura polygama, ut Bos, Ovis, ubi mas singulus ad impregnationem numerosissimi faeminarum gregis sufficiat. Inter Vegetabilia vix exemplum verae monogamiae

8 DISPUTATIO PHYSIOLOGICA

deprehendi potest, nisi forsitan in Hippuride, & plantis scitamineis monandris.

13.

Neque actio pollinis vagi alicujus plantae, plantis ejusdem speciei impregnandis semper cohibita est; hinc inter affines saepe partus hybridus, & ex mente Linnæi plures, quas credimus species distinctas esse, hoc modo aliquando ortae sunt.

Vide Linnæi Disquisitionem de sexu Plantarum, & Diff. de Plantis Hybridis, Amoen. Acad. *Vol. 3*, ubi Genera etiam hybrida memorat illustrissimus ille auctor.

14.

Inter insecta etiam adulteria conspiciuntur, & forte inter alia animalia conspici possint.

Exem-

Exempla reperienda inter Chrysomelas & Coccinellas.

15.

Pollen foecundans plantarum e granulis sive capsulis constat, quae quamdiu siccae fuerint, inertia manent; sed si forsan rorem pistilli attigerint, dissiliunt, & vi elasticâ exhalationem prolificam per stylum ad femininum rudimenta demittunt.

Pollen integrum non intrare per stylum abunde probatur ex inspectione Amaryllidis formosissimae. Tulipae, Mirabilis, nec non Hibiscorum, Malvarum, Liliorum, &c.

16.

Sic fluidum feminine animalium maximâ ex parte vehiculum solum esse videtur; nam quicquid emissum fuerit, ab organis foemi-

16 DISPUTATIO PHYSIOLOGICA

neis fere prorsus rejicitur, nec ovaria attingere potest.

17.

Experimenta adhuc celebrata, praecipue chemica, ad naturam feminis animalium detegendam omnino fere inania videntur.

Inter haec maxime dubia sunt illa celeberrimi Comitis de Buffon, e vesicularum feminalium liquore, qui ex parte tantum vehiculum feminis est, instituta.

18.

Semen ex omnibus partibus corporis elaboratum vel elicatum esse, valde ridenda est opinio.

Nec anatomiae nec legitimae physiologiae, monstriferae autem theoriae hoc dogma tribuendum est. Ex illis enim discimus semen masculinum e mole

sanguinis, aequae ac alios humores, secerni. Quicquid enim ex illis collegimus de feminis origine vel phaenomenis, quo magis illud esse ex toto corpore contractum, vel ad generationem aptum, pari jure de urinâ, vel muco narium fauciumque affirmari potest. Secernitur nempe e mole sanguinis duabus parvis arteriis, quarum ora, a corde longe remota paucillulo tantum sanguinis obvia sunt, & faciem prae se fert a muco non valde diversam. Nil miror illam quam hodierni respicimus de femine opinionem olim acceptam fuisse, cum circulatio sanguinis, vasa absorbentia, nervorum usus & natura, atque animati corporis structura (quae ab internâ transfudatione longissime abhorret) e tenebris nondum emerfissent: sed quanto stupore afficimur cum in hypothese clarissimi Buffon hoc dogma de industria memoratum legimus!

Praescripta qualiacunque ad liberos alterutrius generis, sive masculi sive foeminei,

12 DISPUTATIO PHYSIOLOGICA

pro arbitrio procreandos, omnino futilia & improbanda sunt.

Si, ut supra proposuimus (sec. 9) organisatio foetus primaria a matre deriuetur; si primae ejus lineae in ovario virgineo latentes, nihil nisi stimulum feminis masculini a quo animentur expectant; semen nihil ad sexum foetus determinandum, (qui a conformatione illâ maternâ primaria pendet quâ embryones masculi a foemineis differunt,) efficere valeat. Probabile est ovarium singulum ova aliquot cujusvis sexus continere, ut plantae monoicae in eodem individuo flores masculos & foemineos producunt. Hinc omnino fortuitum esse oportet utrum masculum an foemineum ovum ab halitu feminis impregnatum fit, nec ullo consilio aut arte halitus iste ad hoc vel illud potest dirigi.

8

20.

Stimulus vel actio feminis masculini in ovum

vum

vum minimè ad foetum maturandum sufficet, qui omnino, post primam impregnationem, a viribus pendet maternis. Si plura fuerint ova impregnata, tot embryonum nutritionem suscipit natura, quot hae vires ad perfectionem ducere valeant.

Hujus exempla quaedam in genere humano retulere auctores, sed minus certa; Vide Pouppe Desportes, „Hist. des Maladies de San Domingue”.

In plantis exempla plurima reperienda; nullibi tamen manifestiora quam in Coffeâ arabicâ (in regione *Yemen* dictâ) spontaneâ, cujus flores unicuique tantum semen perficiunt, vix unquam duo, quamvis in altis rupibus, ventis ab omni parte expofita crescat, loco foecundationi benigno, sed solo sterilissimo. — Cautio haud abfimilis naturae videri potest in Hordeo sativo, in campis arcticis culto, nec non in Lathyro odorato, plantâ indicâ hortorum europaeorum hodie gratissimo ornamento; in utrisque flores superiores etiam ante impregnationem semper marcescunt.

Actus generationis magnâ cum excitatio-
ne systematis nervosi comitatur, praecipue
in animalibus perfectioribus; in ordinibus
inferioribus, vermibus scilicet, si adfit, nos
haecenus fefellit, neque in plantis ulla ejus
indicia videmus. Vis ejus nullam cum mo-
le relativa cerebri, vix cum solertiâ anima-
lis habet rationem.

Insecta quaedam, quibus nullum adest cerebrum
(quamvis magna tamen sagacitas) admodum sala-
cia sunt, adeo ut saepe ex uno actu mas omnino
exhauritur & miserrime perit, ut in Gryllo. Ho-
mo, quamvis omnium animalium maximâ pro cor-
poris magnitudine cerebri mole praeditus, pluribus
animalibus, quoad aestum venereum, videtur ce-
dere.

Tabes dorsalis, cum aliis nimiae venereae indulgentiae effectibus, isti nervorum excitationi unice tribuenda.

Quantam operam & oleum perdidere auctores qui antiquam istam pathologiam humoralem amplexi sunt, in explicando hoc phaenomeno! Hippocrates, vagae cujusdam theoriae causâ, quâ semen e medullâ spinali derivari finxit, hunc morbum tabem dorsalem nominavit, & symptomata ejus ad injurias quasdam huic organo illatas, retulit. Sequentes auctores, divi senis miro acuminis practico inducti, theorias ejus praepropere insecuti sunt. Hinc de desiccatione corporis, nec non de lumborum tabe, ad hunc usque diem aliquando audimus: deinde ortae sunt hypotheses de femine ex omni quidem particulâ corporis secreto, qua ratione totum corpus ex illius profusione marcescere facile credebatur. Pathologi tandem recentiores, & inter eos optimus ille Tissot, quamvis

16 DISPUTATIO PHYSIOLOGICA &c.

vis non prorsus verba Hippocratica rejecit, tabis ejus dorsalis causam magis philosophice nec non magis simpliciter explicare conatus est, nempe ex magna ob coitum systematis nervosi irritatione. Ingeniosissimus & celeberrimus Johannes Hunter hanc opinionem strenue amplexus est, & etiam asseruit labefactionem corporis nullam oriri ex merâ feminis effusione absque incitatione venereâ.

Hanc hypothefin de nimii coitûs operandi modo confirmat ejusdem effectuum praecipuorum contemplatio. Nervos omnes & sensûs organa, oculos scilicet auresque maxime debilitat. Irritabilitatem auget. Ventriculo, cujus sanitas a firmitate systematis nervosi, quam maxime pendet, & qui ex illius languore saepe mirifice turbatur, varias adfert affectiones morbosas. Dolores lancinantes capitis frequentes sunt. Memoria minuitur, confunditur. Postea supervenit Syncope, Spasmi, Epilepsia, Paralyfis, Caecitas, Mors.

T A N T U M.

T H E S E S.

I.

Qui historiam naturae, naturae etiam Creatorem ille colit.

2.

Omnis motus vitalis in nervis insitus est.

3.

Periosteum sanum vix sensibilitate gaudet.

4.

In corpore viventi transudatio nulla esse potest.

5.

In cadavere transudatio universalis est.

6.

Nomenclatura anatomica castigatione quam maxime eget.

7.
*Nec rubeola nec variola semper phlogisticus
morbus est.*

8.
*Medicamentorum e regno animali paucissima
utilia, e regno minerali pauca & periculo-
sa, e regno vegetabile egregia & multifa-
ria desumi possunt.*

9.
*Pharmacopaeis fere omnibus multa expungenda,
multa etiam addenda, vidit sana & docta
observatio.*

10.
*Pharmacopolis botanices insciis ne nimium me-
dicus credet.*

